

Наставник сматра да се на часовима не истичем довољно

А шта ти мислиш? Можда је наставник ипак у праву? И најпричљивије дете може да постане „везана врећа“ само зато што се налази у учионици. А још ако си по природи стидљива особа...

Ако си у вишим разредима основне школе, сигурно је тај проблем на неким часовима израженији него на другим. Зазиреш од ауторитета и довољно је да те нека одрасла особа заплаши, па да се спетљаш. Зато ти је неописиво тешко да се покажеш у пра-

вом светлу. И онда рефлексно почињеш да се кријеш: иако знаш тачан одговор на неко питање, не усуђујеш се да се јавиш. Па-ра-ли-шеш се! Или одустајеш само зато што је неко подигао руку пре тебе. Али, ако се не јављаш кад наставник испитује, како он може да стекне утисак да се довољно трудиш? Кад каже да се не истичеш довољно на часу, његове речи доживљаваш као прекор. Али, то је само констатација. Он не каже да си ти најгори ђак у одељењу већ само да му је тешко да процени твој ниво знања из његовог предмета. У суштини, волео би да те мало боље упозна.

Ти си на потезу!

Седи у клупу у којој се осећаш нај-пријатније кад одговараш. То, рецимо, може да буде последња клупа: само ће наставник видети кад дигнеш руку и нећеш се толико плашити реакције својих другова. Ако говориш сасвим тихо, боље је да одабереш неки од првих редова. А ако се наставник често шета по учионици, јави се кад се нађе у твојој близини.

Ти си на потезу! (наставак)

Поразговарај с наставником који сматра да се на часовима не истичеш довољно. То је боље него да се инатиш! Код њега можеш да одеш сам, с родитељима или с другом из одељења, како би му изнео свој проблем. Видећеш: ако прво поразговараш с њим у четири ока, касније ћеш се лакше јављати за реч пред целим одељењем .

ЗЛАТНО ПРАВИЛО

Први корак је често најтежи.

Фрка ми је кад треба да говорим пред целим одељењем

Уопштено говорећи, јављање за реч ти баш и није јача страна. А још кад треба да говориш пред много људи! То је прави кошмар. Учионицу доживљаваш као арену у којој се одвијају гладијаторске борбе, као у време старих Римљана. Како да извучеш живу главу... и не разочараш се у себе?

Чим поставиш неко питање, сви погледи се окрећу ка теби. У одељењу увек постоји неко ко је спреман да се нашали – мање или више добронамерно – или да ти се наруга. У праву си: то јесте непријатно и не олакшава јављање за реч, које већ само по себи

захтева огромну храброст. Или се можда плашиш онога што би други могли да помисле о теби? И ствари се онда све више компликују: како да знаш да ли те воле, да ли ће те пажљиво саслушати? Или се плашиш да изнесеш мишљење супротно од општег? Најпре би требало да пробаш да говориш као да други нису присутни.

Ти си на потезу!

Тачно је да је веома тешко говорити пред целим одељењем. За почетак, покушај да се јавиш за реч онда када ти је то најзгодније: док радите у малим групама, на школским излетима...

Лакше ћеш се јавити за реч ако су око тебе другови у које имаш поверења. Али, пази: то не морају да буду твоји најбољи другови, нарочито ако они уживају у томе да те задиркују!

Размисли: сигурно ћеш се осећати много горе ако се не јавиш за реч, а знаш тачан одговор, него ако мораш да трпиш туђе погледе зато што си се јавио.

Ти си на потезу! (наставак)

Понекад себе тешиш речима: „Боље је да се не јављам, пошто ћу вероватно лупити неку глупост.“ Али, ако прихватиш ризик и упустиш се у расправу, пружићеш себи прилику да боље схватиш предавање. Истовремено, тако успостављаш контакт с наставником, који ће лакше уочити шта ти представља проблем на његовим часовима и онда ће моћи боље да те усмери.

Иступање у јавности се вежба: постоје чак и курсеви на којима се то учи! Одређене активности могу да ти помогну да лакше савладаш ову вештину: драмска секција, хор, плес... Почни већ сада да вежбаш, како би ти такве ситуације постале пријатније. И разведри се! Чак су и неки наставници и политичари били стидљиви ђаци!

ЗЛАТНО ПРАВИЛО

Ти си свој најбољи портпарол.